

naturligt at begynde med en Imødegaaelse af de Betæneligheder, der er fremsatte overfor Lovforslaget; de er jo væsentligt fremsatte af det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) og væsentligt paa Basis af Bemærkninger, jeg har fremsat under min Anbefaling af Lovforslaget.

Naar jeg udtrykte mig saaledes, at man ikke kunde paastaa for Tiden, at det var nødvendigt at anlægge disse Vestkysthavne af Hensyn til herskende Pladsmangel, men det var nødvendigt at udvikle Fiskeriets Muligheder, skulde deri ikke ligge noget Forbehold overfor Foranstaltningerne. Det skulde netop være en Anbefaling. Forholdet stiller sig saaledes med Hensyn til Havne, at saa længe der ingen Havn er, vil man ikke kunne paastaa noget om Pladsmangel, thi saa længe kan der heller ikke findes de Fartøjer, som har Brug for Havnene. Det er Havnene, som muliggør Benyttelsen af de større Fiskefartøjer, og derfor er det ogsaa nødvendigt, at Havnene kommer først, saa vil Skibene komme efter. Saaledes har ogsaa Udviklingen forment sig hidtil: det er netop de større Havne og, som det ærede Medlem paapegede, Havnene ved Esbjerg, Thyborøn og Skagen, som har muliggjort, at man gik bort fra det egentlige Kystfiskeri i Vesterhavet og gik over til mere søstærke, egentlig søgaaende Skibe, og det er Aarsagen til, at Fiskeriet har kunnet svinge sig op i de senere Aar. For saa vidt disse Havne ikke havde været der, vilde Fiskeriet ikke have haft noget Resultat i Vesterhavet.

Det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) henviste yderligere til den finansielle Situation, som ogsaa den ærede sidste Taler, det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch), var noget inde paa. Jeg kan paa dette Punkt slutte mig til de Bemærkninger, som den sidste ærede Taler netop fremsatte: at hvis man ser noget mørkt paa den finansielle Situation, skal det ikke afholde os fra at foretage Udgifter, som vi anser for produktive. Det vil netop være af den allerstørste Vigtighed, at man sætter Befolkningen i Stand til at tjene Penge, saaledes at man gennem Skatterne faar Udvej til at forsyne Staten med de Midler, den har Brug for. Jeg tror heller ikke, at Finansministerens ved forskellige Lejligheder fremsatte Bemærkninger har haft nogen som helst Tendens i Retning af at hemme Foretagsomheden, i Retning af at hemme Udgiften til produktive Formaal, tværtimod. Jeg vil dog yderligere tilføje, at vel drejer det sig her om et ret stort

Beløb, 16 Mill. Kr., men paa den anden Side spænder det jo over en temmelig lang Aarrække; hvis man bygger begge Havne samtidig, vil det dog være 15 Aar, og hvis man bygger dem i Rækkefølge, vil det være mindst 20 Aar, inden de er fuldførte. Det drejer sig altsaa i det hele om ca. 1 Million Kr. om Aaret til Fremme af disse Foretagender, og det forekommer mig ikke at være en Byrde af et saadant Omfang, at den kan vække finansielle Betæneligheder. Det, der skal være Bedømmelsesgrundlaget, forekommer mig at være dette, om man tror paa, at disse Penge er vel udgivne, om det er et produktivt Formaal, man anvender dem til.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch), som jo i øvrigt udtalte sin store Sympati for Sagen, fremdrog nogle tekniske Enkeltheder, og jeg skal gerne yde mit Bidrag til om muligt at berolige det ærede Medlem paa de Punkter, han fremdrog. Men jeg maa naturligvis dog tilføje, at vi staar jo alligevel ikke her overfor Foretagender, for hvilke der paa Forhaand kan ydes fuldstændig Sikkerhed. Tværtimod, disse Foretagenders vanskelige Karakter benægtes jo ikke fra nogen Side, er heller ikke benægtet i og for sig fra Kommissionens Side. Kommissionen har ogsaa skyldigt gjort opmærksom paa de Vanskeligheder, som kunde fremkomme; men i Hovedsagen har imidlertid Kommissionens tekniske Medlemmer fuld Tillid til, at de Vanskeligheder, der er til Stede, vil kunne overvindes, og det er ogsaa i Tillid dertil, jeg har kunnet slutte mig til Forslagene.

I øvrigt maa jeg takke de ærede Ordførere for den overmaade store Sympati, de har lagt for Dagen for denne Sag; disse Udtalelser kan jo kun betyde, at Lovforslaget vil faa en gunstig videre Behandling. — Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Nygart) udtalte sin Tilfredshed med, at med Hensyn til Arbejdernes Rækkefølge har Folketinget gennem Ordførernes Udtalelser stillet Ministeren fuldstændig frit, saaledes at han kan anlægge Havnene samtidig, eller han kan paabegynde den ene Havn før den anden og selv vælge hvilken. Det forekommer mig, at det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) ikke var ganske tilfreds med denne Ordning. Jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg kan egentlig være med til en hvilken som helst Bestemmelse, Rigsdagen maatte ønske i saa Henseende, men jeg maa altsaa have at vide, hvilken Bestemmelse man ønsker, og for saa vidt man i Landstinget ikke vil kunne slutte sig til den ubetingede Frihed, som er indrømmet Ministeren gennem Folketingets Udtalelser,